

Af den politiske *Generaldebat* ved Tillægsbevillingslovens 3. Behandling gengives i det følgende et Uddrag af *Partiordførernes* Udtalelser og i Forbindelse dermed enkelte Udtalelser af *Statsministeren* og *Udenrigsministeren*.

Hartvig Frisch (S.) mente, at de Røster, der nu og da hævede sig om en *Samlingsregering*, ikke var af Aktualitet; thi hvis Enighed kun kunde opnaas ved, at man lod Vanskelighederne være uløste, vilde Ulemperne ved en saadan »Samling« blive større end Fordelene, og Regeringen vilde miste sin Handlekraft. Derimod vilde Samling i en saa truende Tid være ønskelig om tre Hovedspørgsmaal: vor Udenrigspolitik, Sikringen af vor Neutralitet og Forfatningen. Hvad *Udenrigspolitikken* angaar, stillede alle Partier sig bag Udenrigsministeren i Kravet om, at Danmarks Udenrigspolitik først og fremmest maatte have Præget af en upartisk Holdning over for de Magtgrupperinger, der findes; denne ubetingede Neutralitet var ogsaa Hovedhjørnesteinen i det nordiske Fællesskab, hvorom den svenske Udenrigsminister nylig havde talt paa en Maade, som vandt Genklang i alle nordiske Lande. Med Hensyn til *Neutralitetssikringen* glædede Taleren sig over den i Fjor foretagne Reorganisation af Militærvæsenet paa ærligt Grundlag og den nys stedfundne Fremskyndelse af forskellige Anskaffelser. Man var nu vistnok i Danmark kommet bort fra den Tid, da en Del af Befolkningen principielt var Modstandere af overhovedet at gøre væbnet Modstand. Omvendt havde Udviklingen ogsaa bevirket, at selv den mest forstokkede Militarist havde revideret sine Anskuelser. Alle vilde vist kunne enes om, at Maalet for en dansk Regering i et farligt og truende Øjeblik maatte være med alle Midler at handle, som det bedst tjener Danmarks Frihed og Selvstændighed. Ogsaa om *Forfatningen* syntes der at være en vis begrundet Udsigt til Samling, og Socialdemokraterne vilde medgive Samlingstanken de bedste Ønsker under de fortsatte Forhandlinger i Forfatningskommissionen. — Taleren vendte sig derefter til Regeringens *økonomiske Politik* og selve Kærnespørgsmaalet i denne, Valutacentralen. Skønt Handelsomsætningen i 1937 var faldet gunstigt ud, og skønt der var ført for ca. $\frac{1}{2}$ Milliard Varer over paa Friliste, havde Diskussionen baade i Pressen og paa Rigsdagen rummet de samme grove Angreb paa Regeringens Valutapolitik; og dog var Sandheden den, at uden Valutacentralen havde vi overhovedet ikke kunnet opretholde Landbrugseksporten til England, idet den enorme Stigning i vor Aftagning af engelske Varer — Danmark var nu den trediestørste Aftager af engelske Produkter — aldrig havde kunnet udvikles ad Frivillighedens Vej. Desværre var Udsigterne til Frihandel i Verden i Øjeblikket mørke, og derved var dansk *Landbrug* stillet over